

CENTRALE BEROEPSCOMMISSIE DOPING VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Uitspraak centrale tuchtcommissie doping d.d. 25 november 2015

De centrale tuchtcommissie doping van de KNVB, hierna te noemen “**tuchtcommissie doping**”, heeft op 27 juli 2015 van het bestuur amateurvoetbal een aangifte ontvangen van overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement KNVB, hierna te noemen “**Dopingreglement**”, door de [appellant], lidnummer [...], spelend lid van zaalvoetbalvereniging [...] alsmede veldvoetbalvereniging [...], hierna te noemen “**appellant**”.

Appellant is naar aanleiding van een binnen wedstrijdverband uitgevoerde dopingcontrole op [...] 2015 positief bevonden op de stof carboxy-THC (gerelateerd aan tetrahydrocannabinol (THC)). De aangetroffen stof is volgens de dopinglijst een specifieke stof. Tevens is carboxy-THC een stof waar een bepaalde grenswaarde voor geldt (een *threshold substance*). Op basis van de definitie van een *threshold substance* in de *International Standard for Laboratories (ISL)* wordt een *threshold substance* als zodanig aangemerkt in het *Technical Document on Decision Limits (TD DL)*. In het TD DL is bepaald dat voor carboxy-THC een grenswaarde van 150 ng/ml van toepassing is. De bij appellant aangetroffen waarde bedraagt: 573 ng/ml.

De tuchtcommissie doping heeft appellant per brief van 7 augustus 2015 geïnformeerd over zijn recht op een hoorzitting en per brief van 7 en 27 augustus 2015 verzocht om een verweerschrift in te dienen. Appellant heeft geen verweer gevoerd.

Op 1 oktober 2015 heeft de tuchtcommissie doping een schriftelijke conclusie ontvangen van de Stichting Anti Doping Autoriteit Nederland, hierna te noemen “**Dopingautoriteit**”, en op 2 oktober 2015 een schriftelijke conclusie van het bestuur amateurvoetbal.

De tuchtcommissie doping heeft op 25 november 2015 uitspraak gedaan en appellant uitgesloten voor een periode van twee jaar. Dit betekent dat appellant gedurende deze periode aan geen enkele wedstrijd, competitie, evenement of andere activiteit mag deelnemen, in geen enkele hoedanigheid mag acteren of participeren binnen de KNVB (noch enige bij de KNVB aangesloten vereniging, betaaldvoetbalorganisatie, gezamenlijke jeugdopleiding of andere rechtspersoon), noch enige (financiële) vergoedingen, zoals is bedoeld in het Dopingreglement, mag ontvangen.

2. Beroep appellant d.d. 16 december 2015

Per brief van 16 december 2015 en derhalve tijdig, heeft appellant beroep aangetekend tegen de onder 1. genoemde uitspraak van de tuchtcommissie doping.

Het besluit van de tuchtcommissie doping wordt in essentie aangevochten met het argument dat er geen sprake is van een overtreding van artikel 3 Dopingreglement zodat de uitsluiting van twee jaar in strijd met het Dopingreglement is opgelegd. In dit verband wordt verzocht om opheffing van de uitsluiting met terugwerkende kracht.

Indien de centrale beroepscommissie doping van de KNVB, hierna te noemen: “**beroepscommissie doping**”, zou oordelen dat artikel 3 Dopingreglement wel is overtreden, is appellant van mening dat de uitsluiting van twee jaar dient te worden opgeheven dan wel dient te worden volstaan met een berisping zonder oplegging van enige periode van uitsluiting, omdat aan de zijde van appellant geen sprake is van schuld of nalatigheid c.q. geen sprake is van een aanmerkelijk mate van schuld of nalatigheid.

Voorts wordt verzocht om de uitspraak van de tuchtcommissie doping te schorsen tot het moment waarop in beroep uitspraak is gedaan, het beroep mondeling te behandelen en de door appellant gemaakte kosten voor het beroepschrift te vergoeden.

3. Uitspraak beroepscommissie doping d.d. 12 januari 2016

De beroepscommissie doping heeft op 12 januari 2016 (besluit met kenmerk: [...]) het verzoek om schorsing van de uitspraak van de tuchtcommissie doping gemotiveerd afgewezen en het verzoek om een mondelinge behandeling gehonoreerd.

4. Conclusie Dopingautoriteit d.d. 27 januari 2016

Alvorens de onderhavige zaak mondeling te behandelen en uitspraak te doen, heeft de beroepscommissie doping de Dopingautoriteit in de gelegenheid gesteld om een schriftelijke conclusie te nemen over het voorliggende beroep en de gronden waarop het berust.

De Dopingautoriteit heeft in dit verband op 27 januari 2016, samengevat weergegeven, gesteld dat:

- appellant artikel 3 Dopingreglement heeft overtreden;
- niet is aangetoond dat sprake was van opzet aan de zijde van appellant;
- appellant niet heeft aangetoond in aanmerking te komen voor enige strafreductie op grond van artikel 44 of 45 Dopingreglement;
- appellant ook niet in aanmerking komt voor strafreductie op andere gronden;
- appellant een periode van uitsluiting kan worden opgelegd van twee jaar;
- indien appellant alsnog slaagt in het voldoen aan:
 - het ingangscriterium van artikel 45 Dopingreglement; en
 - het in artikel 45 lid 8 Dopingreglement genoemde criterium, appellant een periode van uitsluiting kan worden opgelegd tussen de 8-16 maanden, waarbij sprake is van een relatief hoge mate van schuld tijdens appellant;
- het verzoek van appellant inzake het door de KNVB vergoeden van de door hem in het kader van het beroepschrift gemaakte kosten kan worden afgewezen omdat er bij het aanbrenge van de onderhavige zaak geen (ernstige) fouten zijn gemaakt en appellant geen aanzienlijke kosten heeft moeten maken om deze fouten bloot te leggen en/of aan te tonen.

5. Mondelinge behandeling d.d. 9 februari 2016

De beroepscommissie doping heeft de zaak mondeling behandeld op 9 februari 2016. Bij deze behandeling was appellant aanwezig, vertegenwoordigd door mevrouw. [...] advocaten.

Namens de Dopingautoriteit was aanwezig de heer H. Ram, directeur.

6. Gronden van het beroep

Appellant vecht het besluit van de tuchtcommissie doping aan door, zakelijk weergegeven, te stellen dat geen sprake is van overtreding van artikel 3 Dopingreglement dan wel dat de opgelegde straf dient te worden gereduceerd.

Meer in het bijzonder geeft appellant, samengevat weergegeven, het navolgende aan.

Feiten en omstandigheden

Appellant speelt sinds 201 [...] zaalvoetbal bij [...] (wedstrijden [...]) en sinds 201 [...] veldvoetbal bij [...] (wedstrijden [...]). Tijdens de zitting heeft appellant aangegeven op [...] te trainen.

Ter zitting geeft appellant aan dat hij tot het moment van de dopingcontrole, voor een periode van meer dan een jaar, ieder weekend veel, en door de weeks regelmatig, cannabis gebruikt. Appellant heeft voorafgaand aan de betreffende dopingcontrole voor het laatst in het weekend van [...] 2015, in het bijzijn van vrienden, in ieder geval vijf joints gerookt. Appellant had niet verwacht dat dit zulke grote gevolgen kon hebben voor zijn voetbalcarrière en stelt niet op de hoogte te zijn geweest van het feit dat het gebruik van cannabis in de privésfeer zou kwalificeren als dopinggebruik. Appellant zag cannabis enkel en alleen als drugs die in de sociale context genuttigd wordt en heeft cannabis nooit in verband gebracht met een prestatiebevordering of een prestatiebevorderend middel.

Dat cannabis op de Dopinglijst staat en dat het gebruik hiervan als dopinggebruik wordt gekwalificeerd verbaasde appellant ten eerste, te meer daar appellant stelt (a) dat het gebruik van cannabis legaal is in Nederland en (b) hierover nimmer te zijn geïnformeerd door de KNVB of de club(s) waar hij speelt en heeft gespeeld. Appellant heeft de joints bovendien niet genuttigd met het oog op beïnvloeding van de wedstrijd of zijn eigen prestaties op welke wijze dan ook. Het gebruik is puur sociaal gerelateerd geweest.

De huidige uitsluiting van twee jaar is funest voor de voetbalcarrière van appellant die aangeeft dat zijn beste jaren als voetballer nu voor hem liggen. Het valt appellant dan ook zwaar dat hij zelfs niet mag trainen of bij enige andere officiële activiteit van zijn clubs betrokken mag zijn.

Juridisch kader

Primair: geen overtreding van artikel 3 Dopingreglement

Appellant stelt dat artikel 3 lid 8 Dopingreglement aldus moet worden uitgelegd dat er in onderhavig geval geen sprake is van een overtreding van artikel 3 Dopingreglement, nu de stof buiten wedstrijdverband in het lichaam is gekomen.

Appellant stelt voorts dat geen sprake is van opzet nu de aangetroffen stof in het lichaam is gekomen in de week voorafgaand aan de wedstrijd van [...] 2015 en derhalve buiten wedstrijdverband.

Subsidiair en meer subsidiair: straf reductiegronden

Appellant voert aan dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij de verboden stof had gebruikt of een dopingovertreding beging en voorts te hebben aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen.

Appellant voert aan derhalve in aanmerking te komen voor strafreductie als bedoeld in artikel 44 Dopingreglement, nu is aangetoond dat bij het door hem begaan van een dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van schuld of nalatigheid. Dit betekent dat de toepasselijke periode van uitsluiting dient te komen te vervallen (artikel 44 lid 3 Dopingreglement).

Appellant voert aan ook in aanmerking te komen voor strafreductie als bedoeld in artikel 45 Dopingreglement, nu is aangetoond dat er geen sprake is van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid die significant was in relatie tot de vermeende dopingovertreding. Dit betekent dat ten minste een berisping zonder oplegging van enige periode van uitsluiting dient te worden opgelegd en maximaal een periode van uitsluiting van twee jaar. Appellant geeft in dit verband aan dat voldoende is gebleken hoe de aangetroffen stof tijdens het uitgaan en buiten wedstrijdverband in het lichaam is gekomen en dat het gebruik niet gerelateerd is aan de sportprestatie van appelland. Hij wist niet dat de aangetroffen stof op de Dopinglijst stond en is hierover nimmer op de hoogte is gesteld. Hij vindt de maximale straf derhalve disproportioneel. Indien de beroepscommissie doping van oordeel zou zijn dat *in casu* een straf geoorloofd is, zou dan ook moeten worden volstaan met een berisping zonder oplegging van enige periode van uitsluiting.

Primair verzoekt appelland derhalve om opheffing van de opgelegde uitsluiting met terugwerkende kracht nu er geen sprake is van overtreding van artikel 3 Dopingreglement.

Subsidiair en meer subsidiair verzoekt appelland om opheffing van de opgelegde straf dan wel matiging van de opgelegde straf tot een berisping zonder oplegging van enige periode van uitsluiting omdat aan de zijde van appelland geen sprake is van schuld of nalatigheid c.q. geen sprake is van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid.

7. Beoordeling beroepscommissie doping

De beroepscommissie doping overweegt het navolgende.

Appellant is als lid van de KNVB onderworpen aan het Dopingreglement en wordt geacht om de inhoud van dit reglement en de bij dit reglement behorende bijlagen te kennen, te weten wanneer sprake is van een dopingovertreding, alsmede bekend te zijn met de door de dopinglijst beschreven (categorieën van) verboden stoffen en verboden methoden. Appellant is als zodanig eveneens verplicht om zich op de hoogte te houden van de dopinglijst, zoals gepubliceerd op de website van WADA en de Dopingautoriteit (artikel 7 lid 1 Statuten KNVB juncto artikel 2 lid 3 Dopingreglement).

De aanwezigheid van een verboden stof en/of een verboden methode, de afbraakproducten daarvan en/of markers in een monster van een aangeslotene vormt een dopingovertreding (artikel 3 lid 1 Dopingreglement).

Appellant is naar aanleiding van een binnen wedstrijdverband uitgevoerde dopingcontrole op [...] 2015 positief bevonden op de stof carboxy-THC (gerelateerd aan tetrahydrocannabinol (THC)). De aangetroffen stof is volgens de dopinglijst een specifieke stof. Tevens is carboxy-THC een stof waar een bepaalde grenswaarde voor geldt (een *threshold substance*). Op basis van de definitie van een *threshold substance* in de *International Standard for Laboratories (ISL)* wordt een *threshold substance* als zodanig aangemerkt in het *Technical Document on Decision Limits (TD DL)*. In het TD DL is bepaald dat voor carboxy-THC een grenswaarde van 150 ng/ml van toepassing is. De bij appellant aangetroffen waarde bedraagt: 573 ng/ml.

Appellant beschikt niet over een geldige dispensatie in de zin van het Dopingreglement en/of de *International Standard for Therapeutic Use Exemptions (ISTUE)*.

Het is de persoonlijke plicht van appellant om ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen, verboden methoden, afbraakproducten daarvan en/of markers in zijn lichaam binnenkomen. Appellant is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, verboden methoden, de afbraakproducten daarvan en/of markers, die worden aangetroffen in zijn monsters. Dientengevolge hoeft geen opzet, schuld, nalatigheid van of bewust gebruik zijdens appellant te worden aangetoond om een overtreding inzake artikel 3 te kunnen vaststellen (artikel 3 lid 7 Dopingreglement).

Artikel 34 lid 1 het Dopingreglement bepaalt dat feiten die verband houden met overtredingen van het Dopingreglement bewezen kunnen worden met elk betrouwbaar middel. De door WADA geaccrediteerde laboratoria worden verondersteld de analyse van monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de ISL. Appellant heeft de controleresultaten niet betwist en de positieve uitslag vormt derhalve betrouwbaar en onomstotelijk bewijs dat sprake is van een dopingovertreding (artikel 34 lid 5 Dopingreglement).

Op de stellingen van appellant wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

Primair verweer

Appellant stelt dat artikel 3 lid 8 Dopingreglement aldus moet worden uitgelegd dat er in onderhavig geval geen sprake is van een overtreding van artikel 3 Dopingreglement, nu de stof buiten wedstrijdverband in het lichaam is gekomen.

De beroepscommissie doping overweegt dat dit beroep niet slaagt, althans getuigt van een onjuiste uitleg van bedoeld artikel, nu voor de toepassing van artikel 3 (inclusief lid 8) Dopingreglement geldt dat het moment waarop van de aanwezigheid van een dopinggeduide stof sprake is, beslissend is voor het beoordelen of de op de dopinglijst voorkomende stof verboden is en of sprake is van een overtreding van artikel 3 Dopingreglement. Wanneer appellant cannabis heeft gebruikt doet dan ook niet ter zake. De beroepscommissie doping verwijst in dit verband naar haar eerdere besluit van 12 januari 2016.

Subsidiair verweer "geen sprake van schuld of nalatigheid"

Voor een mogelijke toepassing van strafmaat en strafreductie op grond van artikel 44 Dopingreglement dient appellant vooreerst te hebben aangetoond hoe de verboden stof en/of de verboden methode in zijn lichaam terecht is gekomen (artikel 44 lid 2 Dopingreglement).

Ter zitting van de beroepscommissie doping is gebleken dat appellant zeker geen incidentele gebruiker van cannabis is. Appellant gebruikte al voor een periode van ten minste een jaar, ieder weekend (veelal op zaterdag en zondag) veel cannabis. Daarnaast gebruikt appellant ook doordeweeks regelmatig cannabis. Appellant heeft ook verklaard het weekend van [...] 2015 voor de bewuste dopingcontrole op [...] 2015, in het bijzijn van vrienden in huiselijke kring, ten minste vijf joints te hebben gerookt.

De beroepscommissie doping overweegt dat appellant in tegenstelling tot zijn eerdere verklaring als een chronisch gebruiker van cannabis kan worden aangemerkt. Het is de beroepscommissie doping na raadplegen van literatuur en experts bekend geworden dat voor het aantonen van cannabis metabolieten in de urine (a) gebruiksduur en (b) frequentie belangrijke bepalende factoren zijn, naast hoeveelheid lichaamsvet en de mate van verdunning van urine ten tijde van de dopingcontrole. Bij frequent/chronisch cannabis gebruik treedt accumulatie op in het vetweefsel waardoor afbraakproducten van cannabis voor een lange periode (30-60 dagen) aantoonbaar zijn in de urine, evenwel met een grote spreiding per individu.

Waarden van > 500 ng/ml carboxy-THC gevonden in urine zijn suggestief voor of wel recent gebruik, dan wel passend bij chronisch gebruik van cannabinoïden. Bij chronisch gebruik van cannabis, zoals verondersteld in dit geval, valt dan ook niet uit te sluiten dat een waarde als gevonden bij appellant in de urine, bij chronisch gebruik en een laatste inname van cannabis zes dagen voor de dopingcontrole, kan worden teruggevonden.

De beroepscommissie doping acht het in dit (specifieke) geval (en gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval), waarbij appellant langdurig en bovenmatig cannabis gebruiker is, waarschijnlijk dat het gebruik van cannabis zes dagen voorafgaand aan de dopingcontrole een waarde als thans aangetroffen bij appellant in het lichaam kan verklaren. De beroepscommissie doping is dan ook van oordeel dat appellant genoegzaam heeft aangetoond wanneer en hoe de waarde van 573 ng/ml aan carboxy-THC bij appellant in zijn lichaam is gekomen.

Het tweede criterium onder artikel 44 Dopingreglement houdt in dat appellant moet aantonen dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden dat hij (i) de verboden stof en/of verboden methode had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen; dan wel (ii) een dopingovertreding beging (artikel 44 lid 1 Dopingreglement).

De beroepscommissie doping is van oordeel dat appellant had kunnen en zelfs moeten weten dat gebruik van cannabis in de mate waarin hij gebruikt, maakt dat de werkzame stof carboxy-THC tijdens trainingen en wedstrijden nog in het lichaam aantoonbaar is. Voorts heeft appellant ter zitting verklaard dat hij bekend is met dopingcontroles in de eredivisie zaalvoetbal.

De website van de Dopingautoriteit (www.dopingautoriteit.nl), naar welke site ook via de website van de KNVB (<http://www.knvb.nl/themas/reglementen,-besluiten-en-uitspraken/dopingreglementen>) wordt verwezen, geeft voorts alle relevantie informatie. Met een enkele klik is direct zichtbaar:

S8. Cannabinoïden

Natuurlijke (bv. cannabis, hasjiesj, marihuana) of synthetische Δ^9 -tetrahydrocannabinol (THC) en cannabimimetica (zoals 'Spice', JWH018, JWH073, HU-210) zijn verboden.

Conform hiervoor reeds aangehaald wordt appellant geacht de inhoud van het Dopingreglement en de bij dit reglement behorende bijlagen te kennen, te weten wanneer sprake is van een dopingovertreding, alsmede bekend te zijn met de door de dopinglijst beschreven (categorieën van) verboden stoffen en verboden methoden. Appellant is als zodanig eveneens verplicht om zich op de hoogte te houden van de dopinglijst.

Het beroep van appellant op strafreductie op grond van artikel 44 Dopingreglement faalt derhalve.

Meer subsidiair verweer "geen aanmerkelijke sprake van schuld of nalatigheid"

Nu appellant heeft aangetoond hoe en op welk moment de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen, wordt voldaan aan het criterium als genoemd in artikel 45 lid 2 Dopingreglement.

Om in aanmerking te komen voor strafreductie op grond van artikel 45 Dopingreglement dient appellant voorts aan te tonen dat zijn schuld of nalatigheid, naar de omstandigheden van het geval en rekening houdend met de criteria zoals genoemd in artikel 44 lid 1 Dopingreglement, niet significant was in relatie tot de dopingovertreding (artikel 45 lid 1 Dopingreglement). Voor cannabinoïden kan appellant bewijzen dat van zijn kant sprake is van geen aanmerkelijk mate van schuld of nalatigheid door aan te tonen dat de context van het gebruik niet gerelateerd was aan een sportprestatie (artikel 45 lid 8 Dopingreglement).

De Dopingautoriteit heeft in haar schriftelijke conclusie van 27 januari 2016 en ter zitting gerefereerd aan het vonnis van de Court of Arbitration for Sport (CAS) 2013/A/3327 en 2013/A/3335. In voornoemd vonnis heeft het CAS een onderbouwing gegeven voor de strafmaat (0 tot 24 maanden) gekoppeld aan de mate van schuld.

De redeneringen van het CAS in deze zaak volgend, valt de onderhavige zaak qua mate van schuld in beginsel in de categorie 0-16 maanden aangezien sprake is van het gebruik buiten wedstrijdverband (zes dagen voor de betreffende wedstrijd) van een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is.

Het CAS heeft vervolgens overwogen dat er een onderverdeling kan worden gemaakt tussen een normale mate van verwijtbaarheid (strafmaat 8-16 maanden) of een lichte mate van verwijtbaarheid (0-8 maanden).

De beroepscommissie doping overweegt dat nu appellant geen voorzorgmaatregelen heeft genomen en door hem geen zorgvuldigheid is betracht, sprake is van een normale mate van verwijtbaarheid hetgeen een strafmaat tussen de 8 en 16 maanden rechtvaardigt.

Meer specifiek overweegt de beroepscommissie doping dat appellant er voor zorg dient te dragen dat geen verboden stoffen, verboden methoden, afbraakproducten daarvan en/of maskers in zijn lichaam binnenkomen. Appellant kan zich in dit verband niet verschuilen achter onwetendheid of onttrekken aan zijn plicht door te stellen dat hij de regels niet kende. Hiertegenover staat het feit dat appellant reeds geruime tijd voor de betreffende wedstrijd waarin hij gecontroleerd is op doping, te weten zes dagen eerder, voor het laatst cannabis heeft gebruikt. Het is dit laatste feit dat naar oordeel van de beroepscommissie doping met zich brengt dat er *in casu* sprake is van een normale mate van verwijtbaarheid (strafmaat 8-16 maanden), waarbij een periode van uitsluiting van 9 maanden passend is.

Appellant heeft voorafgaand aan de mondelinge behandeling krantenartikelen overgelegd waarin bericht wordt over sporters die respectievelijk voor één, twee en drie maanden zijn uitgesloten voor het gebruik van cannabis. De beroepscommissie doping acht deze zaken echter niet vergelijkbaar met die van appellant, althans appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze zaken vergelijkbaar zijn.

Ter mondelinge behandeling heeft de heer Ram van de Dopingautoriteit toegelicht dat de door appellant aangehaalde zaken niet vergelijkbaar zijn omdat deze zaken uit een periode komen dat er een veel lagere drempelwaarde voor cannabinoïden gold dan nu het geval is en voorts dat de aangetroffen hoeveelheden in die zaken zodanig gering waren dat die zaken niet vergelijkbaar zijn.

BESLISSING BEROEPSCOMMISSIE DOPING

Mede vanwege in beroep nieuw aangedragen feiten en omstandigheden, verklaart de beroepscommissie doping het beroep gegrond en vernietigt de beslissing van de tuchtcommissie doping van 25 november 2015 louter voor zover het de strafmaat betreft en brengt de opgelegde straf terug van een uitsluiting van 2 jaar naar 9 maanden. De beroepscommissie doping handhaaft zodoende voor het overige de beslissing van de tuchtcommissie doping van 25 november 2015.

Vorengaande brengt met zich dat appellant, met ingang van 25 november 2015, wordt uitgesloten voor een periode van 9 (negen) maanden, zodoende tot en met 25 augustus 2016.

Gedurende deze periode mag appellant aan geen enkele wedstrijd, competitie, evenement of andere activiteit deelnemen, in geen enkele hoedanigheid acteren of participeren binnen de KNVB (noch enige bij de KNVB aangesloten vereniging, betaaldvoetbalorganisatie, gezamenlijke jeugdopleiding of andere rechtspersoon), noch enige (financiële) vergoedingen, zoals is bedoeld in het Dopingreglement, ontvangen.

Aldus beslist op 26 februari 2016 door mr. J. Bedaux, voorzitter, mr. A.S. Hulster en mw. drs. S.W.A. van Haarlem, leden, bijgestaan door mr. M.W.M. Dingemans, secretaris.

Tegen deze uitspraak staat beroep open bij het CAS. De termijn voor het instellen van beroep is eenentwintigdagen te rekenen vanaf de dag dat de tot het instellen van beroep bevoegde partij schriftelijk van het voor beroep vatbare besluit in kennis is gesteld.